SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 368/2010-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2010 prerokoval vo veci sťažnosti Š. K., trvale bytom D., prechodne V., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 229/2010 smerujúcej proti Okresnému súdu Dolný Kubín a Krajskému súdu v Žiline, uplatnené námietky predpojatosti proti sudcom II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Jurajovi Horváthovi, Sergejovi Kohutovi a Lajosovi Mészárosovi a takto

r o z h o d o l :

Sudcovia II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 229/2010.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. júna 2010 doručené podanie Š. K. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako *„Námietka na zaujatosť“* vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 229/2010 smerujúcej proti Okresnému súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) a Krajskému súdu v Žiline, ktorým namietal

predpojatosť sudcov II. senátu ústavného súdu Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa.

V podaní sťažovateľ uviedol, že z dôvodu, že sudcovia ústavného súdu Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros rozhodli v predchádzajúcom konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 386/08 *„arbitrárne v hrubom rozpore so znením petitu sťažnosti sťažovateľa, nepravdivo tvrdili, že konanie bolo ukončené konečným rozsudkom, nepravdivo tvrdili, že spis sp. zn. ORP 308/2002 je spisom prokuratúry, nepravdivo tvrdili, že spis sp. zn. ORP 308/2002 nebol pripojený k spisu sp. zn. 4 T 145/2005 a tak ďalej...“*, teda *„si vymysleli znenie petitu sťažnosti sp. zn. II. ÚS 386/08 z dňa 18. 08. 2008 a na základe vymysleného petitu sťažnosť sp. zn. II. ÚS 386/08 z dňa 18. 08 2008 odmietli“*, preto sa domnieva, že i o jeho ďalšej sťažnosti nebudú rozhodovať nezaujato a nestranne.

Preto v tejto súvislosti podal i sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu č. 17 664/10.

Sťažovateľ podrobne v námietke opisuje, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 386/08 z 18. augusta 2008. Táto okrem uvedených dôvodov spočívala aj v tom, že sa *„zaoberali otázkou prieťahov v konaní sp. zn. 4 T 145/2005, ktorou sa zaoberať nielenže nemali“*, a tiež nesprávne konštatovali, že namietané trestné konanie je už právoplatne skončené, čo nie je podľa neho pravda.

Takisto podľa neho sudcovia ústavného súdu *„nepredložili k vyjadreniu sťažovateľovi, ani jeho právnemu zástupcovi vyjadrenie predsedu Okresného súdu Dolný Kubín v konaní sp. zn. II. ÚS 386/08 k jeho sťažnosti, porušili sťažovateľove základné právo na kontradiktórnosť konania. Tým porušili jeho právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré nesmie byť obmedzené zákonom ani samotným súdom“*. Z ich strany došlo k porušeniu ústavy a iných zákonov *„z čoho vyplýva ich zaujatosť a ich zrejmá snaha zamietnuť taktiež sťažnosť sťažovateľa sp. zn. II. ÚS 229/2010“*.

Sťažovateľ je presvedčený, že sudcovia Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros pri rozhodovaní v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 229/2010 sú objektívne zaujatí k veci samej, a preto ich ako účastník žiada vylúčiť z prejednávania veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 229/2010.

Sudcovia II. senátu ústavného súdu Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros k uvedenej námietke predpojatosti zhodne uviedli, že sa necítia byť predpojatí ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom, sťažovateľa nepoznajú a nie sú im známe dôvody, pre ktoré by mali byť vylúčení z rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 229/2010.

Predsedníčka ústavného súdu v zmysle platného Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2010 preto predložila toto podanie sťažovateľa podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) III. senátu ústavného súdu na rozhodnutie.

Podľa čl. IV odseku 1 Rozvrhu práce ústavného súdu na obdobie 1. marec 2010 - 28. február 2011 o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sudca vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa, ktorá je vedená pod sp. zn. II. ÚS 229/2010, bola pridelená na rozhodnutie II. senátu ústavného súdu a za sudcu spravodajcu bol určený Sergej Kohut.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia

a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

Ústavný súd posúdil relevantnosť dôvodov oznámených sťažovateľom z objektívneho hľadiska, predovšetkým skutočnosť, že sudcovia rozhodli arbitrárne a v rozpore s petitom predchádzajúcej sťažnosti, a tiež uvádzali nepravdivé skutočnosti týkajúce sa namietaného konania pred všeobecnými súdmi, ako aj procesne pochybili, keď sa mu nedali vyjadriť k stanovisku okresného súdu, a dospel k záveru, že iba tieto okolnosti (ak by sa preukázali i ako pravdivé) nemôžu byť samy osebe za dostačujúce na vznik pochybností o nezaujatosti namietaných sudcov k danej veci.

Zo subjektívneho hľadiska ústavný súd bral do úvahy to, že sudcovia Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros sami svoju predpojatosť v predmetnej veci nevyhlásili, takže v tomto smere sú spôsobilí vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 229/2010 rozhodovať nestranne.

V širších súvislostiach sťažovateľ podal námietku predpojatosti teda z dôvodu, že je nespokojný s obsahom rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 368/08 z 18. augusta 2008 a jeho procesným postupom (keď sa mu nedal vyjadriť pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k stanovisku okresného súdu), ktorým bola jeho sťažnosť odmietnutá.

Ústavný súd k tomu uvádza, že nemôže skúmať v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (navyše pri rozhodovaní o námietke predpojatosti) svoje rozhodnutia, proti ktorým nie je prípustný opravný prostriedok, a ani to, či sťažovateľove dôvody sú opodstatnené, pretože v tejto veci podal opakovanú sťažnosť a predtým požiadal o nápravu aj Európsky súd pre ľudské práva.

III. senát ústavného súdu preto v nadväznosti na vyjadrenia sudcov ústavného súdu Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa rozhodol, že sudcovia ústavného súdu Juraj Horváth, Sergej Kohut a Lajos Mészáros nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie

vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 229/2010 tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2010